

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 77 ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.02.2018

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທະນາຍຄວາມ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 059/ກຍ, ລົງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2018 ຂອງກະຊວງຍຸຕິທໍາ.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ, ຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສັງຄົມ ໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ສິວິໄລ.

ມາດຕາ 2 ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າ ແກ່ຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຄົນພິການ, ເດັກທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ກົດໝາຍກໍານົດໃຫ້ມີທະນາຍຄວາມເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີລາຍຮັບ, ຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າຄ່າແຮງງານຂັ້ນຕໍ່າສຸດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ລັດຖະບານ ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຂາດເງື່ອນໄຂອັນຈໍາເປັນ ໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍ,

ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮ່າງເອກະສານນິຕິກຳ ຫຼື ການມີທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ ໃນການດໍາເນີນຄະດີ;

3. ຄົນໜີການ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມບົກຟ່ອງ ຫຼື ສູນເສຍໜ້າທີ່ຂອງອະໄວຍະວະ ແລະ ອົງຄະ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກ່າຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ ລວມທັງການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ ແລະ ການປາກເວົ້າ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສາເຫດຂອງຄວາມເປັນພິການ;
4. ເດັກທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງພິເສດ ໝາຍເຖິງ ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ເດັກທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ເດັກທີ່ຖືກປະລະ ຫຼື ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຈາກພໍ່ແມ່ ໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ, ເດັກທີ່ຖືກທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ເດັກທີ່ຖືກທາລຸນທາງເພດ, ເດັກທີ່ກາຍເປັນໂສເພນີ, ເດັກທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ຖືກຂູດຮິດແຮງງານ, ເດັກນ້ອຍອົບພະຍົກ, ເດັກທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ, ເດັກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂລກເອດ ຫຼື ເຊື້ອເອສໄອວີ ແລະ ເດັກທີ່ເປັນຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ ໃນຂະບວນການດໍາເນີນຄະດີ.

ມາດຕາ 4 ມະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ລັດສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ດ້ວຍການກຳນົດມະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້ :

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ມະໂຍບາຍຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດ ສປປ ລາວ;
2. ສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປັນທຳ;
5. ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຮັກສາຄວາມລັບ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 7 ປະເພດການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີສີ່ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;

2. ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮ່າງເອກະສານ;
4. ການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ.

ມາດຕາ 8 ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍ ດ້ວຍການໃຫ້ອ່ານ, ຈົດບັນທຶກເອົາ ຫຼື ສໍາເນົາເນື້ອໃນກົດໝາຍ, ມີຕິກໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 9 ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນການແນະນໍາ, ອະທິບາຍທາງປາກເປົ່າ ຫຼື ເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 10 ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮ່າງເອກະສານ

ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮ່າງເອກະສານ ແມ່ນການຊ່ວຍຜູ້ຮ້ອງຂໍໃນການແຕ່ງ ແລະ ການປະກອບເອກະສານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຄໍາແກ້ຟ້ອງ, ສັນຍາ, ພິໄນກໍາ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 11 ການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ

ການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ ແມ່ນການເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາໃນນາມຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໂດຍທະນາຍຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກສະພາທະນາຍຄວາມ ເຊັ່ນ: ການເຂົ້າຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນການສືບສວນ-ສອບສວນ, ການວ່າຄວາມໃນທີ່ປະຊຸມສານ, ການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ.

ໝວດທີ 3

ການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 12 ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທຸກຍາກ;
2. ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ;
3. ເດັກທີ່ຕ້ອງການ ການປົກປ້ອງພິເສດ;
4. ຜູ້ກະທໍາຜິດ ທີ່ກົດໝາຍກໍານົດໃຫ້ມີທະນາຍຄວາມເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອ;
5. ຄົນພິການ;
6. ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ;
7. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄໍາມະນຸດ.

ມາດຕາ 13 ວິທີການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ນໍາອີງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ສາມາດດໍາເນີນດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ບິນຄໍາຮ້ອງຂໍດ້ວຍ ຕົນເອງ, ຜູ້ຕາງໜ້າຄອບຄົວ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ;
2. ການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ;

3. ຕິດຕໍ່ພົວພັນທາງໂທລະສັບ ຫຼື ເຄື່ອງມືສື່ສານຕ່າງໆ;
4. ວິທີການອື່ນ.

ສໍາລັບພົນລະເມືອງລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຍື່ນຜ່ານສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ຂອງ ສປປ ລາວ ປະຈຳປະເທດທີ່ຕົນອາໄສຢູ່.

ມາດຕາ 14 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

14.1 ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຖອນການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ເລືອກ ຫຼື ປ່ຽນທະນາຍຄວາມ ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າມີການລະເມີດຫຼັກການການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ໄດ້ຮັບການຮັກສາຄວາມລັບ ທີ່ພົວພັນກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ນໍາໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງລັດ.

14.2 ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ້ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງລັດ.

ໝວດທີ 4

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 15 ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກົມສົ່ງເສີມລະບົບຍຸຕິທໍາ ຂອງກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ຂະແໜງສົ່ງເສີມວຽກງານຍຸຕິທໍາຮາກຖານ ຂອງພະແນກຍຸຕິທໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ໜ່ວຍງານສົ່ງເສີມວຽກງານຍຸຕິທໍາຮາກຖານ ຂອງຫ້ອງການຍຸຕິທໍາເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ;
4. ການຈັດຕັ້ງທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງສະຫະພັນແມ່ຍິງ ແລະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ.

ມາດຕາ 16 ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນລັດຖະກອນ ຫຼື ທະນາຍຄວາມ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ແຜນງົບປະມານ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕໍ່ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

3. ຮັບ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
4. ເຄົາລົບ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ຂອງຜູ້ທີ່ມາຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
7. ເກັບຮັກສາເອກະສານ ແລະ ສັງລວມສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແກ່ຜູ້ທີ່ມາຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອກັບທີ່ ຫຼື ເຄື່ອນທີ່;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ;
3. ສ້າງແຜນການ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
4. ແຈ້ງຄວາມຄືບໜ້າກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ຮັກສາຄວາມລັບ ຂອງຜູ້ມາຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ;
6. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
7. ພົວພັນປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 19 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງທະນາຍຄວາມ

ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ທະນາຍຄວາມ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທະນາຍຄວາມ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5

ຂັ້ນຕອນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 20 ຂັ້ນຕອນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ຄໍາສະເໜີ ຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ການແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມ ຫຼື ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ;
4. ການຂໍອະນຸມັດງົບປະມານ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ມາດຕາ 21 ການຮັບຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ຄໍາສະເໜີຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ

ອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງຮັບເອົາຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ຄໍາສະເໜີ ຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ ດ້ວຍການຈົດເຂົ້າປຶ້ມບັນທຶກ, ໃສ່ເລກທີ, ລົງວັນທີ ພ້ອມທັງເຮັດໃບຕິດຕາມເອກະສານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມາຍື່ນເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕິດຕໍ່ພົວພັນທາງໂທລະສັບ ຫຼື ເຄື່ອງມືສື່ສານຕ່າງໆນັ້ນ ກໍໃຫ້ຈົດເຂົ້າປຶ້ມບັນທຶກ ແລະ ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບວັກເທິງນີ້ ພ້ອມທັງໃສ່ເລກທີ, ລົງວັນທີ ໃຫ້ຜູ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນຊາບ.

ສໍາລັບສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ຫຼື ການສະເໜີແລ້ວ ກໍໃຫ້ນໍາສົ່ງໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທໍາ ໂດຍຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ ພາຍໃນ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີຮີບດ່ວນ ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍດ່ວນ.

ສໍາລັບການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 7 ຂໍ້ 1 ຫາ ຂໍ້ 3 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນ ຫົນທິໂລດ.

ມາດຕາ 23 ການແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມ ຫຼື ບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ

ສະພາທະນາຍຄວາມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມ ຫຼື ລັດຖະກອນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕາງ ໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ພາຍໃນ ສາມວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ຂອງບຸກ ຄົນ ຫຼື ການສະເໜີຂອງຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 ການຂໍອະນຸມັດງົບປະມານ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ

ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ສະພາທະນາຍຄວາມ ສະເໜີກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງ ດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸມັດ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເຂົ້າໃນການ ເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ທະນາຍຄວາມ ຫຼື ລັດຖະກອນ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ.

ກອງເລຂາກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດງົບປະມານຊ່ວຍ ເຫຼືອ ຈາກສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ພາຍໃນ ສາມວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີຈາກອົງການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ສະພາທະນາຍຄວາມ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 6

ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 25 ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນກອງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຂອງ ກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອລະດົມທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງລາຍຮັບ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

4. ດອກເບ້ຍເງິນຝາກທະນາຄານ ຂອງກອງທຶນ;
5. ແຫຼ່ງລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 ເປົ້າໝາຍຂອງການນໍາໃຊ້ກອງທຶນ

ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍເຄື່ອນທີ່ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງທະນາຍຄວາມ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງ, ກິນຢູ່, ພັກເຊົາ ທີ່ຈໍາເປັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນເວລາດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ;
4. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກອງທຶນ ແລະ ຮັບໃຊ້ວຽກງານອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ.
5. ໃນການນໍາໃຊ້ກອງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 27 ການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ

ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ນໍາໃຊ້ຖືກເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ.

ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງເປີດບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນໄວ້ນໍາຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃຫ້ຖືບັນຊີ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການບັນຊີ.

ມາດຕາ 28 ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ

ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນປະກອບດ້ວຍປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກໍາມະການ ຈໍານວນໜຶ່ງ ທີ່ມາຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທໍາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກົມສົ່ງເສີມລະບົບຍຸຕິທໍາ.

ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ມີກອງເລຂາກອງທຶນ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກ.

ມາດຕາ 29 ໂຄງປະກອບຂອງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ

ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທໍາ	ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າກົມສົ່ງເສີມລະບົບຍຸຕິທໍາ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ	ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຮອງຫົວໜ້າກົມສົ່ງເສີມລະບົບຍຸຕິທໍາ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ	ເປັນຄະນະ;
4. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ	ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງຫົວໜ້າກົມແຜນການ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ	ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງຫົວໜ້າກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ	ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ	ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ	ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງຫົວໜ້າສູນໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ	ເປັນຄະນະ;
11. ປະທານສະພາທະນາຍຄວາມ	ເປັນຄະນະ.

ໃນກໍລະນີສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ທ່ານໃດໜຶ່ງ ຫາກຖືກຍົກຍ້າຍໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໄດ້ນັ້ນໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ປ່ຽນແທນໂດຍຕໍ່າແໜ່ງ.

ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ

ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາພາ ແລະ ຊີ້ນໍາ ກອງເລຂາກອງທຶນ ໃນການບໍລິຫານກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕົກລົງ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ;
3. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານ ແລະ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວປະຈໍາປີ ຂອງກອງທຶນ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທໍາ;
4. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກອງເລຂາກອງທຶນ;
5. ພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຂອງກອງທຶນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກອງເລຂາກອງທຶນ;
6. ຕິດຕາມກວດກາ, ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ນໍາໃຊ້ກອງທຶນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ແຜນການ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮອບດ້ານ ຂອງກອງທຶນ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທໍາຢ່າງໜ້ອຍ ປີລະສອງຄັ້ງ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ.

ມາດຕາ 31 ກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ

ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ຈັດກອງປະຊຸມສາມັນຂຶ້ນ ປີລະສອງຄັ້ງ, ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລື ແລະ ພິຈາລະນາຕົກລົງດ່ວນ ກໍ່ສາມາດຈັດກອງປະຊຸມວິສາມັນຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍການຮຽກປະຊຸມຂອງປະທານສະພາບໍລິຫານ ຕາມການສະເໜີ ຂອງສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ກອງເລຂາກອງທຶນ.

ກອງປະຊຸມຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມຂອງຈໍານວນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານກອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 32 ກອງເລຂາກອງທຶນ

ກົມສິ່ງເສີມລະບົບຍຸຕິທໍາ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງເລຂາກອງທຶນ.

ກອງເລຂາກອງທຶນ ມີພາລະບົດບາດຊ່ວຍວຽກສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກອງທຶນ.

ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາກອງທຶນ

ກອງເລຂາກອງທຶນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ກອງທຶນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
2. ສ້າງແຜນງົບປະມານ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວປະຈໍາປີ, ແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ແລະ ຮ່າງລະບຽບການພາຍໃນຂອງກອງທຶນ ສະເໜີສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ;
3. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປະຈໍາວັນຂອງກອງທຶນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ແຜນການ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ;

4. ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດການຂໍນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ເຂົ້າກອງທຶນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ;
7. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຊ່ວຍວຽກ ຕາມຄວາມຕ້ອງການແຕ່ລະໄລຍະ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮອບດ້ານຂອງກອງທຶນ ປະຈຳເດືອນ, ງວດ ແລະ ປີ ໃຫ້ສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງສະພາບໍລິຫານກອງທຶນ.

ໝວດທີ 7
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 34 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫ້າມຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
2. ສະແດງກິລິຍາມາລະຍາດບໍ່ສຸພາບ, ບໍ່ເໝາະສົມ, ບັງຄັບ, ນາບຊໍ່, ຂັດຂວາງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລັດຖະກອນ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫ້າມອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລັດຖະກອນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່;
2. ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ບັງຄັບ, ນາບຊໍ່, ຂັດຂວາງ ຫຼື ຕົກລົງ ບັນຫາທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ຫຼື ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
4. ຈຳກັດ ຫຼື ຕັດສິດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບສ່ວນຕົວ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
6. ປະຕິເສດການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້ :

1. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຫຼື ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ;
2. ຍຸຍົງບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໄປນຳໃຊ້ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ທວງເອົາ, ຮັບເອົາຜົນປະໂຫຍດໃດໜຶ່ງ ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ;
4. ໃຫ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ປອມແປງ, ທຳລາຍເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ບັງຄັບ, ນາບຊໍ່, ຂັດຂວາງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ແຊກແຊງ ເຂົ້າໃນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 37 ອົງການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຍຸຕິທຳ;
2. ພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຍຸຕິທຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ສະຫະພັນແມ່ຍິງ;
5. ສະພາທະນາຍຄວາມ.

ມາດຕາ 38 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ຫຼື ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອສະເໜີຂຶ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
4. ສ້າງຫຼັກສູດ, ດຳລາ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ປະຈຳປີ;
6. ພົວພັນປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
7. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ລວມທັງເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

4. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສະເໜີສະພາທະນາຍຄວາມ ແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ;
6. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ພົວພັນປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 40 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຍຸຕິທໍາເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫ້ອງການຍຸຕິທໍາເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ລວມທັງເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ສະເໜີສະພາທະນາຍຄວາມ ແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ;
5. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
6. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະຫະພັນແມ່ຍິງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ສະເໜີສະພາທະນາຍຄວາມ ແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ;
6. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ພົວພັນປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ສະພາທະນາຍຄວາມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ລວມທັງເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍເຄື່ອນທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຫ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການດໍາເນີນຄະດີ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ;
5. ສະເໜີສະພາບໍລິຫານກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດງົບປະມານໃຫ້ທະນາຍຄວາມທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
6. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ພົວພັນປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ກະຊວງຍຸຕິທໍາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 9

ການກວດກາວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ

ມາດຕາ 43 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ເປັນອົງການດຽວກັນ ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 44 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
2. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
3. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ;
4. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 ຮູບການກວດກາ

ຮູບການກວດກາວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາ ວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 10

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການຂອງລັດ.

ມາດຕາ 47 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ແລະ ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກຳລະນິເວົ້າ ຫຼື ໜັກ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ.

ໝວດທີ 11

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 49 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ